

направят байрактар. А като допълнителна мотивация за това е внесен социален елемент, „че тя е чедо сиромашко“.

Така в откровения разбойнически сюжет, представящ разбойническа история, чрез образа на родоотстъпницата, косвено са противопоставени образите на хайдутите и пашата изцяло в смисъла на опозицията свой - чужд в контекста на етническото самоопределяне.

В тези текстове лесната печалба от обирите определя хайдуството като занаят като в някои от тях е поставен в опозиционен план със земеделския занаят. Така се очертава антитезата хайдутин - стопанин. Тази антитеза е ясно изразена в образа на Стоян, заменил ралото и биволите със сабя и пушка, за да печели от обир, след това отказването му от хайдутлука заради малка печалба и накрая подвигът на „земеделеца“ срещу пазителите на хазната, което означава и нейният обир. Явно целта тук е юначният образ на хайдутина, който съвсем в стила на юнака с един замах на копралята поваля половината противник, а с втория побеждава всички. Тази юнашка сила е мотивирана още в началото на песента чрез описание на начина на отглеждането от майка му чрез продукти, които са специфично семантизирани в българските народни митологични вярвания в смисъла им на осигуряващи здраве, сила и защита.¹⁰ И още един момент не трябва да бъде подминат, в който също е заложен определен контекст - съдържанието на хазната. „На булки тежки накити, на моми алтън гerdани“. Така чрез подвига на хайдутина - разбойник срещу турската хазна и чрез определеното подчертаване на съдържанието ѝ се цели омаловажаването на разбойническия елемент в неговия образ и насочване на вниманието към онези, които са обирали моминските и булченски накити - турците.

Трябва да кажа, че мотивът обир на хазна е в основата на много песни и предания в Сливенско. И както е в повечето случаи, чрез него се изгражда сложният и противоречив образ на хайдутина.